

full DOMINICAL

ALÇAR LA MIRADA

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Emergència educativa?

El recentment publicat informe PISA, programa per a l'avaluació internacional dels estudiants, presenta unes qüestions preocupants en assenyalar uns déficits sobre l'educació al nostre país que hauria de ser motiu de profunda reflexió per tots els agents que intervenen en el procés educatiu. Em refereixo a la falta de lectura, la manca de la cultura de l'esforç i l'ús exagerat de les xarxes socials i, especialment, del mòbil.

Respecte a la falta de l'hàbit de lectura, el papa Francesc ho advertia en una carta de l'any 2024 sobre l'educació dels seminaristes i que podem extrapolar a l'educació en general en tots els àmbits de la vida. En aquell text remarcava la importància de la lectura de novel·les i poemes en el camí de maduració personal, ja que els llibres obren nous horitzons, nous espais interiors que ens enriqueixen i ens ajuden a afrontar la vida i a comprendre millor els altres. La lectura ens prepara per conèixer, reflexionar i comprendre, i ens fa desenvolupar i articular les capacitats humanes que Déu ha posat en nosaltres.

El segon déficit assenyalat és la manca de la cultura de l'esforç. El papa Lleó XIV, ens ha recordat que cal no cercar l'èxit fàcil, optant millor per la cultura de l'esforç, de la disciplina, del treball ben fet. En la mateixa línia, a la seva visita a Madrid, en referir-se al món de l'esport recordà que és una veritable escola de l'esforç, ja que s'aprèn el respecte per l'adversari i ensenya a perdre sense odiar, a guanyar sense humiliar i a aixecar-se després de caure.

I finalment cal cuidar també l'ús quasi indiscriminat de les xarxes socials, els mòbils i els telèfons intel·ligents. Els experts

en pedagogia i els psicòlegs n'adverteixen dels seus perills. El mateix papa Lleó a la seva encíclica *Magnífica humanitat* demana un ús més raonable d'aquestes xarxes per tal que siguin eines per l'educació, però que no conformin l'univers mental dels alumnes de tal manera que condicionin una visió unilateral i esbiaixada de la realitat en la qual viuen. No vivim en un univers paral·lel, com ens plantejava la pel·lícula *Matrix*. La capacitat humana es viu en la relació amb els altres i aquesta interacció ens forma com a persones d'una manera integral.

A l'evangeli, Jesús ens convida a assumir la creu de cada dia, i ajudar els altres a portar les seves creus, a saber estar atent al que passa al nostre voltant per tal de

descobrir com Déu ens fa comprometre en la millora de la vida, i a no centrar-nos en nosaltres i els nostres problemes.

Ja el papa Benet XVI havia demanat, en una carta a la diòcesi de Roma l'any 2008, recuperar la confiança en la capacitat de l'ésser humà per obrir-se a la veritat, al bé i a Déu, involucrant la família, l'escola i la comunitat cristiana per afrontar el que ell va anomenar situació d'emergència educativa. No és fàcil tenir amplitud de mires i «alçar la mirada» en els temps que vivim, però ens ho proposem conscients que és la nostra missió com a Església. En tot això ens hi ajuden mestres i professors, equips directius, mossens i famílies.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

BISBAT DE TERRASSA

36 hores de cel

XAVIER PETE

El periodista Xavier Pete reconeix que cobrir informativament la visita del Sant Pare Lleó XIV a Catalunya ha estat «una de les experiències més intenses i significatives» de la seva trajectòria. Durant aquell dia i mig es van produir nombrosíssims esdeveniments, imatges, converses, trobades inesperades, que en Jordi Pacheco i en Xavier Pete han recollit en el llibre *Entre Gaudí i el cel. Les 36 hores de Lleó XIV a Catalunya* (Albada Ed.).

Què ha estat per a tu aquesta visita?

Poder seguir de prop les 36 hores de Lleó XIV a Catalunya, des dels preparatius fins als darrers actes, m'ha permès viure la història des de dins, però també descobrir-ne la dimensió més humana. M'ha impressionat especialment la possibilitat d'escoltar persones molt diferents i entendre què significava per a cadascuna d'elles la presència del Papa.

Destacaries algun de tots els testimonis recollits?

Em va colpir especialment la història de la Desirée López, un dels testimonis que va pujar a l'escenari durant la vetlla a l'Estadi. La vaig poder entrevistar en baixar, encara amb tota la intensitat emocional del moment. Amb una valenta naturalitat, va explicar una trajectòria vital marcada pel patiment familiar i la reconstrucció personal. Escoltar la seva conversa i la resposta del Papa sobre el camí del perdó em va fer entendre que, fins i tot enmig de les ferides més profundes, l'esperança sempre troba una escletxa per on tornar a entrar.

La visita marcarà un abans i un després en la nostra vida eclesial?

El repte és veure com aquesta experiència es tradueix en el dia a dia de les comunitats cristianes. Amb en Jordi Pacheco hem volgut anar més enllà de la crònica institucional i explicar les històries, les converses, els gestos i també els moments menys visibles que van fer possible aquella visita. Hem volgut donar un testimoni humà i periodístic d'un esdeveniment que mereix ser recordat no només per la seva dimensió històrica, sinó també per les petites històries que va deixar al seu pas.

Òscar Bardají i Martín

Vida en abundància

Mn. Enrique Amat, Mn. Eduard Cameron, Mn. Ignasi Castelló, Mn. Robert Escusa, Mn. Pau Ferrer, Mn. Francesc León, Mn. Miquel Saló i Mn. Fernando Vázquez-Dodero

Fa anys que esperem aquest moment. Amb la imaginació havíem recreat moltes vegades la cerimònia: vindrem des d'aquest passadís, ens estirarem en aquest terra, sonarà aquella música tan maca, el Sr. Bisbe m'imposarà les mans mentre jo sigui aquí...

Tanmateix, el dia ha arribat i hem quedat sobrepassats: la imaginació ha quedat totalment superada per la realitat. Perquè el que hem viscut aquests dos diumenges ha estat impressionant: hem estat ordenats preveres! Des d'ara estem consagrats al servei de Déu i dels homes, a través de l'Església.

Val a dir que aquests han estat dies prou intensos. Des de la preparació de les cerimònies fins a les primeres celebracions eucarístiques, bo i conservant el dia de l'ordenació com el moment central de la nostra vida. Tanmateix, com passa sovint, aquesta intensitat s'ha condensat en moments molt petits, però carregats de significat: la imposició de la casulla, la concelebració amb el Sr. Bisbe i la resta del presbiteri, els besaments dels fidels, les abraçades de la mare, el pare i la resta de familiars i amics... Cadascun dels vuit atresem en el nostre cor mirades, paraules i petits detalls de tendresa que ens omplen d'alegria i ens manifesten que el prevere és un pastor enmig d'una comunitat.

A tots vuit ens ressonen les paraules que el Sr. Bisbe ens va dedicar en les homilies d'ordenació: «ja no sou vostres; sou de Crist». És a dir, que la nostra existència està orientada a servir els germans, perquè aquesta és la voluntat de Déu. Si abans de ser or-

denats encara podíem refugiar-nos en els nostres gustos i en les nostres preferències, ara Déu ens demana que sapiguem desgastar-nos de mica en mica per amor.

I precisament això és el que la nostra imaginació no sap explicar. Perquè amb l'ordenació no hem deixat de ser nosaltres mateixos, amb les nostres maneres de ser i les nostres particularitats. I, fins i tot, es mantenen les nostres mancances. Però, alhora, és igual (o més) veritat que el mateix Jesucrist, a través de la seva Església, ens ha escollit i ens ha configurat a Ell. És a dir, ens ha fet seus del tot i ens ha transformat el cor, per tal que siguem pa partit per als germans.

Però, per a entendre millor tota aquesta nova situació, podem recordar les paraules de Jesús: «he vingut perquè tinguin vida, i la tinguin en abundància» (Jn 10,10). Tota la vida cristiana i en especial cadascun dels set sagraments són un ressò d'aquest disseny de Jesús. Els vuit nous preveres som els darrers membres d'un presbiteri nombrós i entregat. I tots ells col·laboren amb el bisbe per tal de portar aquesta vida en abundància a tots els germans. D'aquesta manera, amb l'ordenació presbiteral, Déu Pare ens ha preparat per a ser portadors de la seva gràcia als qui tenim al nostre voltant.

Com és evident, tot això no som capaços d'entendre-ho completament, i sembla que necessitem tota la vida per anar adequant el nostre ministeri quotidià a aquestes veritats de fe. Per això, ens acollim a la pregària fidel de tota la diòcesi, que sempre prega amb devoció pels seus pastors.

Lectures de la missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silvi, ermità; santa Cirila, vg. i mr.

29. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Divendres [Fl 1,1-11 / Sl 110 / Lc 14,1-6]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,17-11]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucília, vg. i mr.

1. □ † Diumenge vinent, Tots Sants (lit. hores: 3a setm.) [Ap 7,2-4,9-14 / Sl 23 / Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a].

Intencions del Sant Pare per al mes de novembre

Preguem per un bon ús de la riquesa perquè, no cedint a la temptació de l'egoisme, estigui sempre al servei del bé comú i la solidaritat amb els que menys tenen.

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escollaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills.

Si presteu diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. ¿Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè soc compassiu».

Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres, heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant.

Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acaia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i Acaia; pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu, per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts, i que ens salvarà de la pena, en el judici que ha de venir.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, ¿quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i del Profetes venen d'aquests dos».

Lectura del llibre del Èxode (Éx 22,20-26)

Esto dice el Señor: «No maltratarás ni oprimirás al emigrante, pues emigrantes fuisteis vosotros en la tierra de Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos. Si los explotas y gritan a mí, yo escucharé su clamor, se encenderá mi ira y os mataré a espada; vuestras mujeres quedarán viudas y vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a alguien de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo».

Salm responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu Ungido. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cómo nos comportamos entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la Palabra en medio de una gran tribulación, con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. No solo ha resonado la palabra del Señor en Macedonia y en Acaya desde vuestra comunidad, sino que además vuestra fe en Dios se ha difundido por doquier, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos cuentan los detalles de la visita que os hicimos: cómo os convertisteis a Dios, abandonando los ídolos, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que nos libra del castigo futuro.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, se reunieron en un lugar y uno de ellos, un doctor de ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la ley?».

Él le dijo: «"Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente". Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: "Amarás a tu prójimo como a ti mismo". En estos dos mandamientos se sostienen la Ley y los Profetas».

COMENTARI

Amb els braços oberts

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

L'acolliment és una forma d'amor. Estimar és, certament, un verb gran. Tan gran que pot arribar a convertir-se en un mot ple de vaguetats, amb un so merament romàntic. No es pot estimar mai en general. Estimem sempre en concret. I en aquesta concreció de l'amor ens hi juguem el present i el futur.

A la pregunta «Quin és el manament més gran?» (Mt 22,36), Jesús respon amb l'enunciat dels dos manaments principals. D'aquesta manera, el Senyor ens fa veure que tots els preceptes de la Llei es resumeixen en dos: *estimar Déu i estimar els altres* (Mt 22,37-39). I, sobretot, ens mostra que l'amor als altres és inseparable de l'amor a Déu.

Jaime Jaramillo, enginyer colombià nascut a Bogotá en el si d'una família catòlica fervorosa i benestant, va ser distingit l'any 2008 amb el títol de «personalitat més important de l'any» a Colòmbia. A la gala de lliurament del guardó va parlar dels *gamins*, nom amb què en aquell país es coneixen els infants del carrer, i va llegir aquest text: «Vaig néixer enmig de la misèria, el fred i la nuesa. Les meves cançons de bressol foren els insults i el menyspreu. La meua dieta depenia de les deixalles que trobava; la roba i la flassada del llit eren uns papers de diari del dia anterior. Quant hauria donat per un somriure i unes paraules amables! El fred i la manca d'afecte se senten més a l'ànima que en el cos. Per això demano que no em condemnin, perquè soc el resultat del que em donaren i del que em van prendre».

Compartim la paraula, que crea amistat i ens allunya del barranc de la solitud. Ai de l'home sol! Acollim-nos en un pla de tu a tu, des de la proximitat i la intimitat. Així, l'ésser humà esdevé membre de la família de Déu. És un camí llarg, ple d'alts i baixos, fet a la mida i al pas de cada persona, que en tot moment pot sentir-se acollida i agombolada per Déu.

«Tal com jo us he estimat» (Jn 13,34). Aquesta és la pau que indica el veritable amor cristià: un amor sense mesura, perquè Jesucrist ens estima més del que podem arribar a imaginar. Acollim, doncs, l'ensenyament de l'Èxode: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants. No maltractis cap viuda ni cap orfe» (cf. Ex 22,20-26). Obrir els braços a l'altre és, en definitiva, una manera concreta d'obrir-los a Déu.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 25 d'octubre, a les 11 h. Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa. / **A les 18 h.**, confirmacions a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Dilluns 26 d'octubre, a les 10 h. Trobada de formació de preveres joves a Caldes de Montbui.

Dimarts 27 d'octubre, a les 20.30 h. Reunió d'ecònoms i rectors a Sant Esteve de Granollers.

Dimecres 28 d'octubre, a les 20.30 h. Reunió d'ecònoms i rectors al Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Dijous 29 d'octubre, a les 19 h. Reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics en el bisbat.

Divendres 30 d'octubre, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors en el bisbat. / **A les 20 h.**, trobada d'adolescents al col·legi Vedruna-Vall de Terrassa organitzada per la Delegació Episcopal de Joventut.

Dissabte 31 d'octubre, a les 10.30 h. Assemblea diocesana de Mans Unides a Sabadell.

Diumenge 1 de novembre, a les 11 h. Confirmacions a la parròquia de

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

Sant Esteve de Granollers. / **A les 20 h.**, el bisbe Salvador presideix la Missa a la parròquia de Sant Fèlix de Sabadell amb motiu de la benedicció de la nova tomba de Mn. Camil Geis.

Notícies

Armand Puig aprofundeix en les arrels de Gaudí. El Dr. Armand Puig va pronunciar una conferència sobre Antoni Gaudí en les Jornades de Formació del MCPCC, el 15 d'octubre a Granollers. Va aprofundir en les fonts bíbliques, litúrgiques i naturals de l'arquitecte i en la síntesi entre fe i cultura que expressa la seva obra. Puig ha presentat Gaudí com un místic que, a través de la bellesa, expressa la bellesa de Déu i vol cristianitzar la ciutat de Barcelona a través de la Sagrada Família.

8 nous preveres a la diòcesi de Terrassa. Entre els diumenges 11 i 18 d'octubre, el bisbe Salvador va ordenar vuit nous preveres al servei de la diòcesi. La Catedral de Terrassa es va omplir

de feligresos i van concelebrar a cada una de les celebracions 90 preveres, acompanyats per 10 diaques i els seminaristes de la diòcesi. Els vuit nous preveres són: Mn. Enrique Amat, Mn. Eduard Cameron, Mn. Ignasi Castelló, Mn. Robert Escusa, Mn. Pau Ferrer, Mn. Francesc León, Mn. Miquel Saló i Mn. Fernando Vázquez-Dodero.

El bisbe Salvador celebra la Missa del Pilar a la Catedral. Dilluns 12 d'octubre, a les 12 del migdia, el bisbe Salvador va celebrar la festa de la Mare de Déu del Pilar a la Catedral. Hi van participar els membres del Centre Aragonès de Terrassa amb el grup musical Los Pílares de Aragón. Va assistir el Sr. Jordi Ballart, alcalde Terrassa, i diversos regidors de la corporació municipal.

Confirmacions

Dissabte 10 d'octubre a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu es van confirmar 8 joves.

Diumenge 11 d'octubre a la parròquia Mare de Déu del Roser de Les Fonts es van confirmar 17 persones entre joves i adults.

Defunció

Mn. Joan Farrés Llarisó. El dia 8 d'octubre morí a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol Mn. Joan Farrés als 96 anys. Havia estat ordenat prevere l'any 1964 i va ser rector de les parròquies de Sant Pau i Sant Josep Obrer entre els anys 1980 i 2005. Descansi en pau.

ALZAR LA MIRADA

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

¿Emergencia educativa?

El recientemente publicado informe PISA, programa para la evaluación internacional de los estudiantes, presenta cuestiones preocupantes al señalar unos déficits sobre la educación en nuestro país que deberían ser motivo de profunda reflexión para todos los agentes que intervienen en el proceso educativo. Me refiero a la falta de lectura, la carencia de la cultura del esfuerzo y al uso exagerado de las redes sociales y especialmente del móvil.

Respecto a la falta del hábito de lectura, el papa Francisco lo advertía en una carta del año 2024 sobre la educación de los seminaristas y que podemos extrapolar a la educación en general en todos los ámbitos de la vida. En ese texto, el papa Francisco remarcaba la importancia de la lectura de novelas y poemas en el camino de maduración personal, ya que los libros abren nuevos horizontes, nuevos espacios interiores que nos enriquecen y nos ayudan a afrontar la vida y a com-

prender mejor a los demás. La lectura nos prepara para conocer, reflexionar y comprender, y nos hace desarrollar y articular las capacidades humanas que Dios ha puesto en nosotros.

El segundo déficit señalado es la carencia de la cultura del esfuerzo. El papa León XIV nos ha recordado que no hay que buscar el éxito fácil, optando mejor por la cultura del esfuerzo, de la disciplina, del trabajo bien hecho. En la misma línea, en su visita a Madrid, al referirse al mundo del deporte recordó que es una verdadera escuela del esfuerzo, ya que se aprende el respeto por el adversario y enseña a perder sin odiar, a ganar sin humillar y a levantarse después de caer.

Y finalmente hay que cuidar también el uso casi indiscriminado de las redes sociales, móviles y smartphones. Los expertos en pedagogía y los psicólogos advierten de sus peligros. El propio papa León en su encíclica *Magnífica humanidad* pide un uso más razonable de estas redes

y que sean herramientas para la educación pero que no conformen el universo mental de los alumnos de tal modo que condicionen una visión unilateral y sesgada de la realidad en la que vivimos. No vivimos en un universo paralelo, como nos planteaba la película *Matrix*. La capacidad humana se vive en la relación con los otros y esta interacción nos forma como personas de forma integral.

En el evangelio, Jesús nos invita a asumir la cruz de cada día, y ayudar a los demás a llevar sus cruces, a saber estar atento a lo que ocurre a nuestro alrededor para descubrir cómo Dios nos hace comprometernos en la mejora de la vida, y no centrarnos en nosotros y nuestros problemas. Ya el papa Benedicto XVI había pedido, en una carta a la diócesis de Roma en 2008, recuperar la confianza en la capacidad del ser humano para abrirse a la verdad, al bien y a Dios, involucrando a la familia, la escuela y la comunidad cristiana para afrontar lo que él llamó situación de emergencia educativa. No es fácil tener amplitud de miras y levantar la mirada en los tiempos que vivimos, pero nos lo proponemos conscientes de que es nuestra misión como Iglesia. En todo esto nos ayudan maestros y profesores, equipos directivos, sacerdotes y familias.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

